

DE PVZ UIT EINDHOVEN, EEN BIJZONDERE ZEEZEILVERENIGING

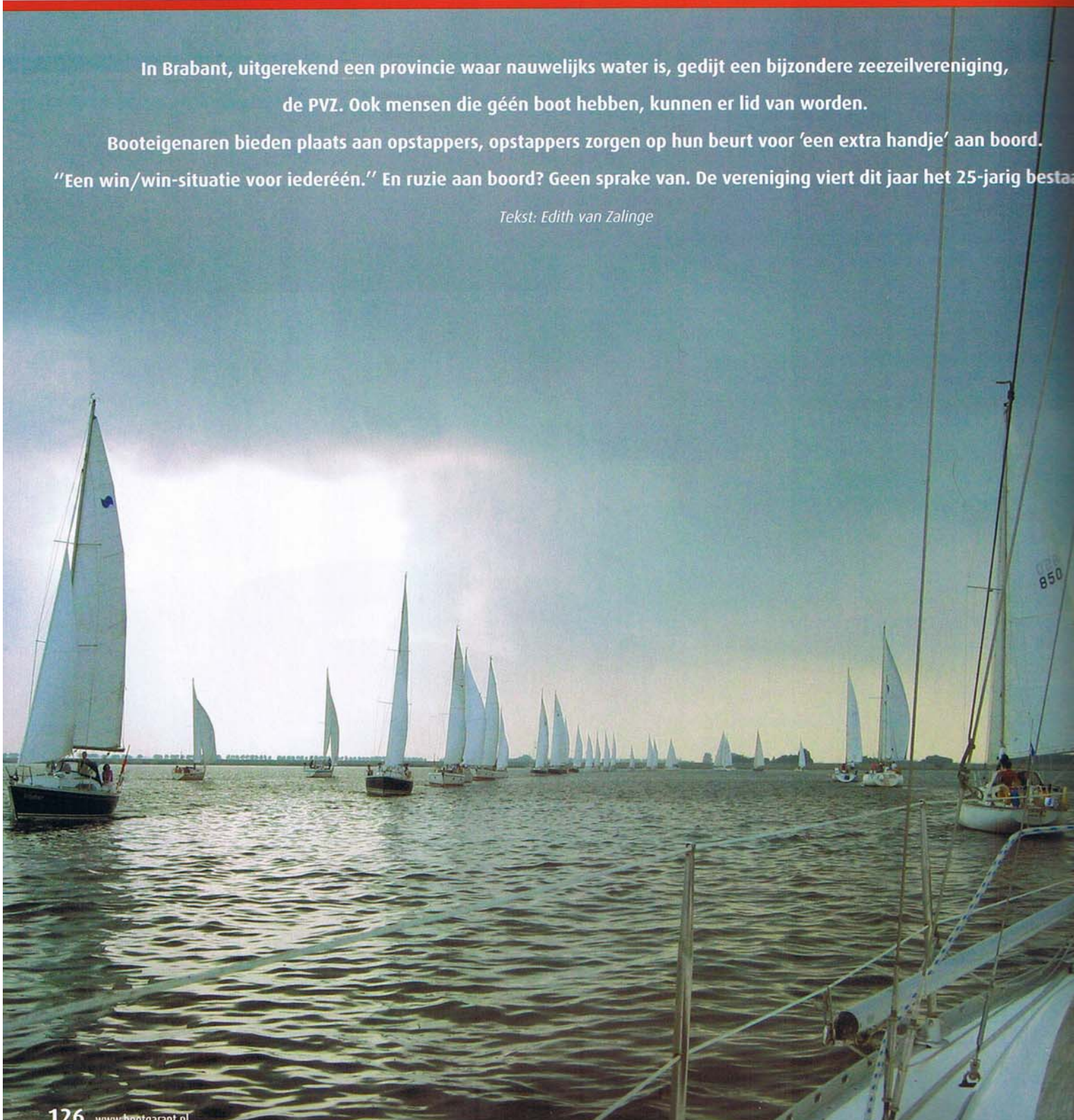
GELIJKGESTEMDEN MET ÉN ZONDER BOOT

In Brabant, uitgerekend een provincie waar nauwelijks water is, gedijt een bijzondere zeezeilvereniging, de PVZ. Ook mensen die géén boot hebben, kunnen er lid van worden.

Booteigenaren bieden plaats aan opstappers, opstappers zorgen op hun beurt voor 'een extra handje' aan boord.

"Een win/win-situatie voor iederéén." En ruzie aan boord? Geen sprake van. De vereniging viert dit jaar het 25-jarig bestaan.

Tekst: Edith van Zalinge

Michel Symonsma en Pieter de Jong zitten op een doorde-weekse ochtend ingespannen op een laptop te kijken. Op het scherm een elektronische waterkaart van de sluisen bij Stellendam. Pieter de Jong volgt met zijn vinger de boei-lijn. "Tot hier moet je in de vaargeul blijven, daarna kun er je er ook buiten komen en afsteken naar die boei."

Plaats van handeling is niet de navigatietafel van een schip, maar de eettafel van de familie De Jong in het Brabantse Dommelen. Beide heren zijn lid van de zeezeilvereniging PVZ. "Dit is nou een typisch voorbeeld van hoe onze vereniging werkt: elkaar helpen. Zowel aan boord, als tijdens de voorbereiding van tochten of andere zaken op het gebied van zeilen", zegt secretaris Aite de Jong.

Michel Symonsma heeft een nieuwe Jeanneau 37, maar nog niet veel zeezeilervaring. Hij gaat het weekeindje een tochtje 'buitenom' maken en samen met de zeer ervaren Pieter de Jong bereiden ze de tocht voor. Een trip waarbij Michel Symonsma overigens twee opstappers van de vereniging aan boord heeft, zodat hij zich ook onderweg gesteund weet door mensen met zeezeilervaring. "Een heel prettig gevoel", vindt Michel.

De PVZ, die vorig jaar het 25-jarig bestaan vierde, is een bijzondere club. Niet in de laatste plaats, omdat de vereniging is gevestigd in Eindhoven, toch bepaald geen watersportcentrum. Meer dan de helft van de 302 leden woont ook in die regio. De overige leden wonen verspreid over Nederland. Van de schepen ligt een kwart op het IJsselmeer. Ooit is de PVZ begonnen als zeilvereniging van werknemers van Philips. Iemand die een boot had, maar gebrek aan goede bemanning, kwam in contact met een collega die geen boot had, maar wel ervaring en ook graag wilde zeilen. Zo zijn ze samen tochten gaan maken. Al snel sloten zich meer mensen aan die dit een goed idee vonden en uiteindelijk werd een officiële vereniging opgericht: de PVZ zeezeilvereniging. Aanvankelijk was de club vooral voor Philipsmedewerkers, maar die eis is al lang losgelaten. Laat onverlet dat een groot deel van de leden nog wel bij Philips werkt, er heeft gewerkt of anderszins een band heeft met dat bedrijf. "Maar officieel hebben we niks meer met elkaar te maken", zegt Aite. De PVZ is geen open vereniging: mensen die lid willen worden, moeten twee referenties opgeven én een gesprek hebben met Aite de Jonge. "Dan weet je meteen wat voor mensen het zijn, wat ze van zeilen weten en of ze in de club passen."

Passie

Belangrijkste drijfveer van de leden van de vereniging is een passie voor zeezeilen. Dat geldt zowel voor booteigenaren - 120 mensen - als de opstappers. Grote verschil tussen de PVZ en andere watersportverenigingen is dat de leden ook allemaal bewust lid worden, omdat ze echt bij die club willen horen, en niet omdat ze toevallig in een bepaalde haven liggen. Aite de Jong: "Het is heel belangrijk dat het gemotiveerde leden zijn, want het is natuurlijk toch niet niks,

een zeezeiltocht maken met 'vreemden'. Als je lid bent van een tennisvereniging en je hebt de balen van iemand, dan ga je even ergens anders zitten. Op een boot is dat lastig. Dat zit je een paar dagen op een klein oppervlak op elkaars lip, vaak niet onder de makkelijkste omstandigheden." Bijzonder genoeg levert dat volgens Aite vrijwel nooit problemen op. "Natuurlijk heb je wel eens mensen die na afloop van een tocht zeggen: met die persoon wil ik liever niet meer samen zeilen, maar er is nog nooit iemand boos van boord gegaan."

Annie's crew

Dat is ook de ervaring van opstapper Ruud Heezemans uit Malden. "Je hebt toch allemaal dezelfde liefhebberij, op de één of andere manier kweekt dat een band. Natuurlijk ligt de één je beter dan de ander, maar dat leidt niet echt tot problemen hoor!" Heezemans is vier jaar lid van de PVZ en in die tijd tot een van de fanatiekste opstappers geworden. Hij heeft al diverse 'fantastische tochten' gemaakt, zoals de 24-uurs, Collin Archer Race, een tocht naar Spanje en de Kanaaleilanden.

Heezemans zeilt al 25 jaar en heeft zelf geen boot. "Daar heb ik nu eigenlijk niet zo'n behoefte aan. Een boot hebben brengt immers ook heel veel zorgen met zich mee en daar moet je veel tijd voor reserveren!" En zeker sinds hij lid is van de PVZ, heeft hij volop kansen te zeilen, zonder de lasten van het eigendom met zich mee te hoeven torsen. "Want lasten zijn het: er is altijd wel wat aan een schip. Van die problemen ben ik nu niet de eigenaar. Dat is wel heerlijk. Maar ik ben wel bereid om te helpen als de zeilen gestreken zijn", zegt Heezemans. ▶

**GEEN
SPRAKE V
STOERDOEN
OP DE CL**

► **Spotgoedkoop**

Overigens wordt van de opstappers wel verwacht, dat ze een tientje per dag betalen aan de eigenaar én meebetalen aan de verschillende kosten die voor de reis worden gemaakt: brandstof, fourage, liggelden etc. "Maar dan nog, zelfs met de € 30,- lidmaatschapsgeld is dit natuurlijk spotgoedkoop", aldus Heezemans.

Voor de scheepseigenaren is het lidmaatschap van de PZV echter nét zo interessant. Aite de Jong: "Veel mensen met een boot hebben behoefte aan ervaren bemanning. Als de kinderen groot zijn, willen ze hun vaargebied verruimen, maar hebben geen ervaring. Of hun partner wil niet mee, of ze zijn gescheiden of anderszins alleen. Dan is het natuurlijk een uitkomst dat je altijd een beroep kunt doen op betrouwbare en ervaren opstappers. Van de leden van de PVZ wéét je dat ze enerzijds kennis van zaken hebben en anderzijds ook 'sociaal' binnen de vereniging passen. Dat is wel een absolute vereiste als je met elkaar de zee opgaat."

De leden hebben wel verschillende gradaties van ervaring. Iets minder ervaren mensen krijgen zo de kans de kneepjes van het zeezeilen te leren van de doorgewinterde zeezeilers. "Het is onvoorstelbaar hoeveel verschillende kennis en ervaring binnen de vereniging aanwezig is: over meteorologie, motoren, elektriciteit, navigeren, allemaal kennis waar je gebruik van kunt maken", zegt Aite de Jong.

Ruud Heezemans weet ook zeker, dat als hij ooit zelf een boot zou kopen, hij dat altijd in overleg met mensen van de vereniging zou doen. "Je bent wel gek als je die schat aan kennis en ervaring niet gebruikt!"

"IK ZORG VOOR IEDER SCHIP ALSOF HET MIJN EIGEN SCHIP IS"

noot: er zijn naar een vaste tocht naar Engeland bijna elk weekend activiteiten

De PVZ heeft in principe maar één vaste verenigingsactiviteit per jaar: de Ramsgate-tocht. Dit is een meerdaagse tocht waar ongeveer een derde van de leden ieder jaar aan meedoet. Daarnaast organiseert de zomercommissie diverse weekenden en kunnen de leden individueel activiteiten ontplooiën. Iemand die een wedstrijd wil varen of een lange oversteek wil maken, kan een oproep op de website van de vereniging plaatsen en zo proberen de plannen met behulp van verenigingsleden te verwezenlijken. Samen met een aantal PZV'ers heeft Ruud Heezemans deze zomer een schip naar Spanje gebracht. "Voor een eigenaar is het ideaal als je graag in Spanje wilt zeilen, maar geen kans ziet het schip er zelf naartoe te brengen. Dat doe je dan samen met andere leden; het ideale is dat het voor de liefhebber een mooie ervaring kan worden en de eigenaar erop kan vertrouwen dat zijn schip in goede handen is als het naar Spanje wordt gebracht."

Michel Symonsma vond het tijdens de eerste oversteek met zijn schip naar Ramsgate ook heel prettig, dat hij twee opstappers aan boord had die de tocht al vaker hadden gemaakt en dus precies wisten waar ze naartoe moesten. "Als ik het de eerste keer alleen had moeten doen, was het veel enger geweest denk ik."

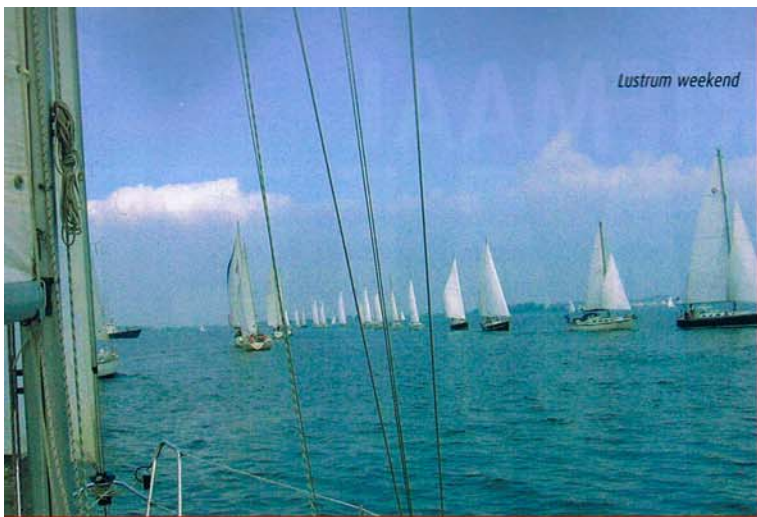
Poeha

Hij werd twee jaar geleden lid, omdat de sfeer van de vereniging hem bijzonder goed beviel. "Aardige mensen zonder al die poeha. Dat is echt wel eens anders bij veel zeilverenigingen. Als je niet van jongs af aan in een piraatje hebt gezeild, kun je soms nauwelijks aansluiting vinden. Hier maakt het niet uit of je veel of weinig ervaring hebt. Integendeel: iedereen is bereid je vanalles te leren en je vragen te beantwoorden."

Heel plezierig vindt hij ook, dat er absoluut geen sprake is van stoerdoenerij in de club. "Toen wij de eerste keer naar Engeland gingen en het buiten potdijk was van de mist, deden mijn opstappers absoluut niet moeilijk, toen ik zei dat ik liever even wilde blijven liggen tot het beter zicht werd. Met slecht weer neemt ieder zijn eigen verantwoordelijkheid. Wie het aankan om te vertrekken, doet het, wie het niet wil, wordt daar niet op aangekeken", aldus Symonsma. Verder vindt hij de winteractiviteiten van de PZV ook heel interessant. Gedurende de winter organiseren leden van de PZV verschillende soorten cursussen met betrekking tot het zeezeilen. Tegelijkertijd is het een trefpunt van de zeezeilers. In de loop der jaren is de gemiddelde leeftijd van de leden iets toegenomen. Een aantal jaren geleden was de aanwas ook niet al te groot, maar sinds de vereniging een eigen website heeft, is de belangstelling toegenomen. "Het is belangrijk dat jongere mensen lid worden, want je ziet dat veel oudere schippers wel zeer veel ervaring hebben, maar op een gegeven moment fysiek wat minder worden. Een jonge opstapper kan dan helpen met de zware zaken aan boord en tegelijkertijd veel leren."

Heezemans wijst erop, dat het voor opstappers heel belangrijk is te laten merken, dat je voorzichtig bent met de spullen van en ander. "Je weet natuurlijk toch hoeveel geld de aanschaf en bloed, zweet en tranen het bezit van zo'n schip kost. Je moet begrijpen dat mensen daar zuinig op zijn. Nou, dat is voor mij geen probleem. Misschien ben ik zelfs nog wel oplettender dan menig eigenaar: altijd een keertje extra checken of de lijnen wel goed vastzitten of de stootwillen goed hangen en dergelijke. Ik zorg voor ieder schip alsof het mijn eigen schip is."

"En de eigenaren proberen op hun beurt ervoor te zorgen, dat ze de opstappers het gevoel geven dat het tijdens de tocht ook hún schip is", zegt Aite de Jong. Al is het in het begin natuurlijk best wennen met een vreemde aan boord, geeft ze toe. "Iemand die zomaar jóuw laden opentrekt en aan jouw spullen zit. Of zijn spullen precies op de plek legt waar jij eigenlijk altijd je boeken zet. Maar dat went snel hoor. Voor mij is het echt een sociale uitdaging om ervoor te zorgen, dat je met al die mensen met hun verschillende karakters en eigenaardigheden een zo leuk mogelijke tijd aan boord hebt. Dat geeft een zeiltocht toch een extra dimensie: voor ons is deze manier van varen echt een way of life geworden, een heel plezierige!" ■

Lustrum weekend

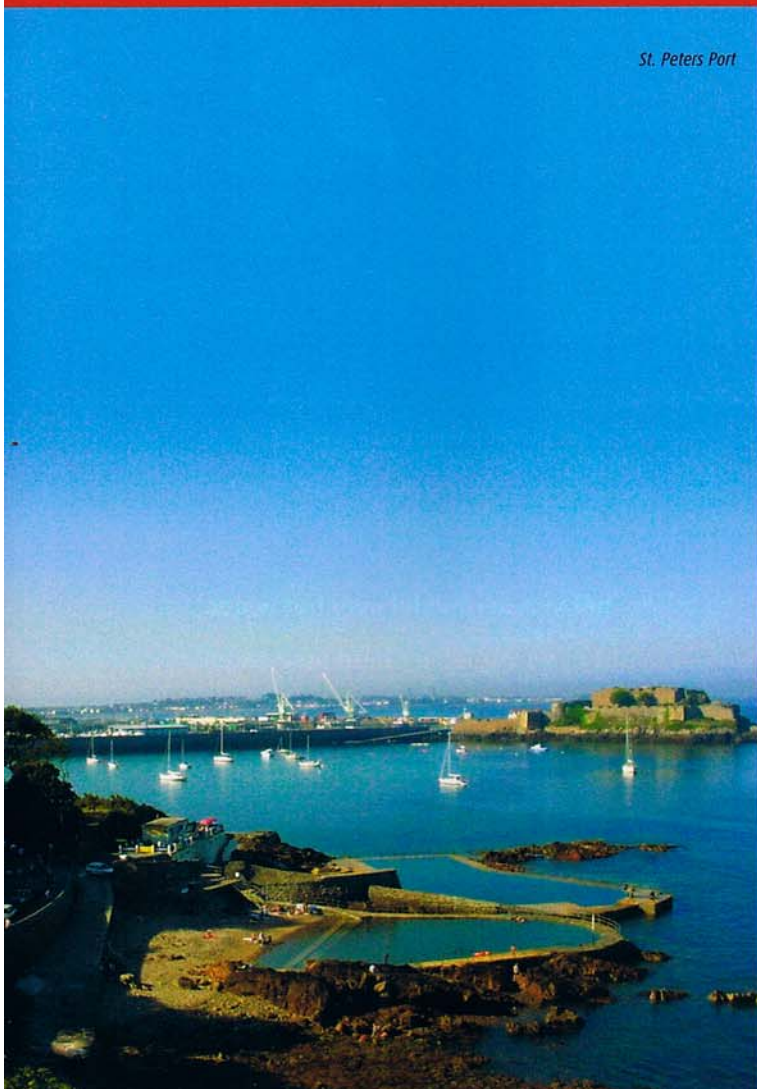

Kommer en kwel

Secretaris Aite de Jong

**"AARDIGE
MENSEN
ZONDER AL
DIE POEHA"**

St. Peters Port

Lustrum weekend

Lady Five